

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 40/2013
10.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Предрага Трифуновића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз.бр.329/13 од 30.10.2013. године против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 26 Пр.бр. 127743/13 од 10.05.2013. године и пресуде Вишег прекршајног суда 16 Прж.бр. 18638/13 од 16.09.2013. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 10.04.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Вишег прекршајног суда 16 Прж.бр. 18638/13 од 16.09.2013. године и пресуда Прекршајног суда у Београду 26 Пр.бр. 127743/13 од 10.05.2013. године и предмет враћа Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег прекршајног суда 16 Прж.бр. 18638/13 од 16.09.2013. године одбијена је жалба окривљеног З.Б. из З. и потврђена је пресуда Прекршајног суда у Београду 26 Пр.бр. 127743/13 од 10.05.2013. године, којом је окривљени оглашен кривим због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на плаћање новчане казне у износу од 15.000,00 динара, изречено му је 8 казних поена и заштитна мера забране управљања моторним возилом у укупном трајању од пет месеци, а обавезан је да плати трошкове прекршајног поступка у износу од 700,00 динара.

Против наведених одлука Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима и повреде материјалног права из члана 235. став 1. тачка 5. Закона о прекршајима. Наводи да је првостепени суд правилно утврдио да је окривљени на предњем седишту превозио дете млађе од 12 година, али у крилу сувозача, која је држала девојчицу старости две године. Како окривљени у свом крилу није држао дете, што је услов за

изрицање мере увећања казних поена за прекршај у смислу одредбе члана 336. став 4. Закона о прекршајима, као и мере увећања заштитне мере за два месеца из одредбе члана 338. став 4. Закона, неосновано је првостепени прекршајни суд, применом наведених законских одредби, извршио увећање броја казних поена и увећање заштитне мере забране управљања моторним возилом. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијане одлуке и предмет врати првостепеном прекршајном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде у смислу одредбе члана 266. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 101/05... 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује на то, да су пресуда Прекршајног суда у Београду 26 Пр.бр. 127743/13 од 10.05.2013. године и пресуда Вишег прекршајног суда 16 Прж.бр. 18638/13 од 16.09.2013. године донете уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима и уз повреду материјалног права из одредбе члана 235. став 1. тачка 5. Закона о прекршајима. Ово стога, што су разлози дати у образложењу првостепене пресуде нејасни у погледу заштитне мере и казних поена, односно кумулативно изреченим казним поенима и заштитној мери забране управљања моторним возилом окривљеном у ситуацији када је у првостепеном поступку правилно утврђено да је окривљени на предњем седишту превозио дете млађе од 12 година у крилу сувозача, што је обележје прекршаја из члана 331. став 1. тачка 3. у вези члана 31. Закона о безбедности саобраћаја на путевима ("Службени гласник РС" 41/09... 101/11). Како је само вожење детета на предњем седишту прекршај, за који је окривљеном изречена казна, изречени су му и казнени поени и заштитна мера забране управљања возилом, нејасно је зашто је првостепени прекршајни суд применом одредаба члана 336. став 4. и члана 338. став 1. тачка 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, увећао предвиђени број казних поена и кумулативне мере забране управљања моторним возилом у ситуацији када је прекршај извршен самим вожењем детета млађег од 12 година на предњем седишту, при чему нису испуњени услови из одредбе члана 338. став 1. тачка 2. Закона за изрицање кумулативне мере забране управљања моторним возилом, ни за увећање броја казних поена на основу одредбе члана 336. став 4. Закона, јер је у првостепеном поступку несумњиво утврђено да возач у тренутку извршења прекршаја није држао дете у крилу. Пропуштајући да наведе разлоге за одлучивање као у изреци првостепене одлуке, првостепени прекршајни суд је учинио наведене битне повреде правила поступка и повреду материјалног права, а другостепени прекршајни суд, одлучујући о жалби окривљеног, ову битну повреду, односно повреду прекршајног материјалног права није отклонио, чиме је поступио супротно одредби члана 241. Закона о прекршајима и тиме и сам учинио исту битну повреду одредаба Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је, на основу одредбе члана 266. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 269. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 10.04.2014. године, Прзз 40/2013

Записничар
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија
Олга Ђуричић,с.р.